

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 6T/70/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518010548
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2018:7518010548.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého a prísediacich U. O.I. U. Q.. P. Y., v trestnej veci obž. Q. Č. nar. 13.7.1979 v Košiciach a X. Č., nar. 19.4.1960 v Košiciach, trestne stíhaných pre zločin krádeže a prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a § 194 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.12.2018 v Košiciach takto

rozhodol:

Obžalovaní:

X. Q. Č. - K.. XX.X.XXXX B. S. S., trvale bytom S. S., W. t. č. v ÚVV Košice od 12.8.2018,

X. X. Č. - K.. XX.X.XXXX B. S. S., I. O. XX S., Slovensko

s ú v i n n í, ž e

v okrese Košice - okolie v obci Kecerovce, časť Kecerovské Kostol'any č. 52, dňa 08.08.2018 v čase okolo 01:30 hod. povedal obžalovaný X. Č. svojmu synovi Q. Č., aby išli kradnúť a odvieť ho pred rodinný dom s popisným číslom 98 v obci Kecerovce, okres Košice - okolie, kde obaja preliezli oplotenie domu a následne Q. Č. cez pootvorené okno na záhradnej kuchynke prestrčil ruku a okno si zvnútra otvoril a vošiel dnu, odkiaľ z koženej kabelky čiernobielej farby vzal sivú peňaženku, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť 300€ v päťdesiat eurových bankovkách, OP č. EA 708548, kartička poisťovne Dôvera, 3 ks prsteňov zo žltého kovu, 1 ks náramok zo žltého kovu a 1 ks brošňa zo žltého kovu v tvare anjela, kde potom peňaženku odovzdal X. Č. i a z miesta spoločne odišli, čím svojim konaním spôsobili poškodenie H. I. škodu vo výške 881,88 €,

t e d a

spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a prisvojili si cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu, pričom čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním

t ý m s p á c h a l i

prečin porušovania domovej slobody podľa § 197 ods. 1 Tr. zák. a zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák.

Za to sa odsudzujú:

X. Q. Č.

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 36 písm. g), k), l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 3, ods. 8, § 41 ods. 1 Tr. zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

X. X. Č.

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zákona ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 2,5 (dva a pol) roka.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. súd u k l a d á obžalovanému primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd o d k a z u j e poškodenú H. I., K.. XX.XX.XXXX B. R., I. O. S. XX, okres Košice - okolie s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 10.10.2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Košice - okolie (ďalej len ako „prokurátor“) obžalobu na obžalovaného Q. Č. U. X. Č. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin krádeže a prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Na začiatku hlavného pojednávania súd zisťoval záujem strán uzavrieť dohodu o vine a treste. Prokurátor nemal záujem uzavrieť dohodu o vine a treste. K prednesenej obžalobe obhajoba zaujala stanovisko v ktorom uviedla, že vzhľadom na postoj obž. Q. Č. berú na vedomie prednesenú obžalobu. Podľa § 256 ods. 2 Tr. por. poškodená H. I. (ďalej len ako „poškodená“) si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške ako je uvedená v obžalobe, s tým že brošňa a náramok jej boli vrátené.

V zmysle § 257 Tr. por. súd umožnil obžalovaným urobiť vyhlásenie o svojej vine. Obžalovaný X. Č. urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný. Obžalovaný Q. Č. vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Súd pristúpil k položeniu otázok obžalovanému Q. Č. v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/,d/, f/,g/,/ a h/ Tr. por.. Obžalovaný Q. Č. na všetky uvedené otázky odpovedal „áno“. Procesné strany navrhli prijať vyhlásenie o vine obžalovaného. V zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. súd prijal vyhlásenie obžalovaného Q. Č. o vine a súčasne rozhodol, že vo vzťahu k tomuto obžalovanému dokazovanie k priznanému skutku vykonávať nebude a vykoná dokazovanie len k rozhodnutiu o treste obžalovaného Q. Č., k rozhodnutiu o vine a treste obžalovaného X. Č. a náhrade škody.

V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní boli vykonané nasledujúce dôkazy, ktoré súd hodnotí jednotlivo nasledovným spôsobom.

Bol vypočutý obžalovaný X. Č., ktorý uviedol, že si pamätá sa, že to bolo dňa 8.8.2018, lebo v ten deň brala manželka dôchodok. V ten deň obžalovaný išiel k svojej dcére Q. Č. na návštevu do Košíc. Dňa 7.8.2018 obžalovaný večer prišiel domov pod vplyvom alkoholu, pričom doma bola jeho manželka, dcéra Q.a Č., zať X. X. U. B.Í. X.. Obžalovaný ďalej doma požíval alkoholické nápoje. Obžalovaného Q. Č. v ten večer vyhodil z domu. Nič iné mimoriadne sa nestalo. Obžalovaný potom išiel spať, nikde nebol a nič neukradol. Ráno vstal okolo 05.00 hod. O niekoľko dní obžalovaný Q. Č. dal svojej mame 50 eur. Obžalovaný mu ich vrátil a povedal, že nechcem tie peniaze. Žiadne veci, ktoré mali pochádzať z krádeže mi obžalovaný Q. Č. neukazoval a ani mu nehovoril, že bol kradnúť. Ako dôvod, prečo ho Q. Č. označil, že s ním bol kradnúť obžalovaný uviedol, že to bolo preto, lebo mu v daný deň nechcel dať peniaze z dôchodku jeho manželky.

Výpoveď obžalovaného pôsobí celkom dôveryhodne a presvedčivo, i keď obžalovaný sa o určitých okolnostiach vyjadroval s istou mierou nepresností.

K trestnej činnosti obžalovaného X. Č. bol vypočutý obžalovaný Q. Č., ktorý uviedol, že obžalovaný X. Č. s ním nebol kradnúť, ak na polícii vypovedal, že bol kradnúť aj jeho otec (obž. X. Č.), tak to len preto že mu policajti z Bidoviec sľúbili, že len vtedy ho pustia domov keď bude usvedčovať otca. Uvedené nikomu nehovoril, pretože policajti z Bidoviec boli za ním a dali mu cigarety a zápalky, aby o tom nehovoril. Obžalovaný spresnil, že k ku obvineniu jeho otca ho nútili policajti, ktorým vydal veci z krádeže. Ku svojej výpovedi pred vyšetrovateľom uviedol, že tiež usvedčoval svojho otca a to preto, lebo bol psychicky na tom zle, pričom ho vtedy nikto nebil. V inkriminovaný večer obžalovaný X. Č. bol podľa obžalovaného Q. Č.Á. doma.

Výpoveď obžalovaného pôsobí menej dôveryhodne a presvedčivo, nakoľko rozpory, ktoré sa objavili v jeho výpovedi vysvetlil veľmi naivným spôsobom.

Poškodená H. I. vypovedala, že z dôvodu pohrebu jej dcéry, mala doma vybraté peniaze. V letnej kuchynke mala peňaženku, doklady, papiere a peniaze mala v kabelke. V kabelke boli všetky veci, ktoré jej zmizli t. j. prstene a brošňa. Nechala to všetko v kuchynke a išli spať do domu, pričom pozatvárali okná a aj dvere zamkli. Na druhý deň ráno, manžel jej vnučky, keď išiel do roboty, sa bol v kuchynke umyť a uvariť si kávu a o 05:00 hod., keď išiel do roboty, kuchynku nezamkol. O 7.30 hod. poškodená chcela ísť na nákup, preto si išla pre peniaze do kabelky, avšak v kabelke peňaženka nebola. Hneď zobudila všetky osoby čo boli doma. Vnučka jej povedala, že si je istá, že poškodená dala peňaženku večer do kabelky. Poškodená prehľadala kabelku, pričom v nej chýbali aj uvedené prstene, náramok a brošňa. Preto poškodená usudzovala, že veci museli byť ukradnuté medzi 5.00 hod. až 7.30 hod. Poškodená nevedela, kto ukradol dané veci

Poškodená vypovedala presvedčivo a dôveryhodne

Za účelom preverenia tvrdenia obžalovaného Q. Č., že bol nútený ku krivému obvineniu obžalovaného X. Č., súd predvolal k výsluchu policajtov, ktorí mali vyvíjať nátlak na obžalovaného Q. Č., a ktorými mali byť podľa slov obžalovaného Q. Č. presnejšie tí policajti, ktorým vydal ukradnuté veci. Súd zo spisu, konkrétne zo zápisnice o vydaní veci na č. I. 117 zistil, že pri vydaní veci bol prítomný npor. X. F. a veci prevzala H.. Q. B..

Súd teda vypočul ako svedkyňu H.. Q. B., ktorá uviedla, že obžalovaného Q. Č. vypočúvala v procesnom postavení podozrivej osoby, avšak nič mimoriadne sa pred výsluchom a ani počas výsluchu nestalo, vypočúvaná osoba sa na nič nestožovala. Svedok F.a bol prítomný pri celom výsluchu, aj pri prečítaní zápisnice a jej podpise. Vypočúvaná osoba zápisnicu podpísala dobrovoľne a následne bola vyzvaná na vydanie vecí, osoba vydala veci, podpísala zápisnicu a bola spracovaná aj fotodokumentácia, ktorá by mala byť v spise. Počas toho, ako svedkyňa vypočúvala obžalovaného, nikto ho nenútil k výpovedi, vypovedal sám. Potom prevzal vec od svedkyne výjazdový poverený policajt a hneď vec postupoval na vyšetrovačku.

Keďže obžalovaný Q. Č. vo svojom vyjadrení k výpovedi svedkyne Ing. Vargovej uviedol, že táto svedkyňa a ani ďalší svedok F. na neho nevyvíjali nátlak, aby usvedčoval z predmetnej trestnej činnosti obžalovaného Juraja Červeňáka súd od výsluchu svedka npor. Gédru upustil. Teda obžalovaný Q. Č. spochybnil správnosť ním označených príslušníkov za tie osoby, ktoré na neho vyvíjali nátlak, zotrval však na tom, že nátlak na ňom bol vyvíjaný, avšak nevedel uviesť akými osobami. Na návrh prokurátora súd opätovne vypočul obžalovaného Q. Č. k tomu, kto daný predmetný skutok vlastne spáchal, pričom obžalovaný zotrval na tvrdení, že daný skutok spáchal iba on sám a jeho otec tam nebol. Na návrh prokurátora súd podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítal výpoveď obžalovaného zo dňa 11.8.2018 z č. I. 33 - 34 a vyzval obžalovaného aby odstránil rozpor spočívajúci v tom, že v prípravnom konaní usvedčoval z krádeže aj svojho otca a či v prípravnom konaní vypovedal pravdu. Obžalovaný uviedol, že v čase výsluchu bol vystresovaný z väzby, preto si nepamätal kto čo chcel, aby hovoril. Zotrval na tom, že otec tam nebol. Ďalej bol vyzvaný aby odstránil rozpor, či ukradnuté prstene dal osobe menom Tulo. Obžalovaný odstránil rozpor tak, že zotrval na tom, že osobe pod prezývkou Tulo žiadny prsteň nedal. Obžalovaný bol následne ešte raz vypočutý na hlavnom pojednávaní a to k svojim osobným a rodinnom pomerom kde uviedol, že nemá manželku, ani družku a ani deti. Trpí na astmu, užíva aj sprej proti

astme, drogy, alkohol neužíva a automaty nehrá. V minulosti nebol liečený na psychiatrii. Tri krát bol v Českej republike v Brne, kde pracoval ako maliar. Aktuálne cez aktivačné práce ma príjem 125,- € mesačne. Trestného činu sa dopustil, lebo nemal dostatok finančných prostriedkov na živobytie, nakoľko sa stará o svoju nevládnú mamu. Po skutku bol aj so svojou mamou za poškodenou, kde jeho mama dala poškodenej 100,- eur ako náhradu škody s tým, že zvyšok jej bude postupne splácať po 20 eur - 30 eur, podľa toho koľko jej vyjde.

Výpoveď obžalovaného pôsobí v celku menej dôveryhodne a presvedčivo, nakoľko obžalovaný sa v podstatných veciach odchyľuje od toho čo vypovedal na polícii presnejšie v otázke či spáchal daný skutok spoločne s obžalovaným X. Č. a komu po krádeži dal ukradnuté prstene. Jeho vysvetlenie rozporov je pre súd málo presvedčivé a dôveryhodné.

V rámci znaleckého dokazovania súd so súhlasom prokurátora a obžalovaného prečítal znalecký posudok Q.. E. č. 196/18 z č. l. 72-84 a znalecký posudok Ing. O. č. 19/18 z čl. 85-107. Pokiaľ ide o znalecký posudok Q.. E., tak tomu znaleckému posudku sa neobjavili žiadne výhrady resp. skutočnosti, ktoré by oslabovali správnosť konštatovaných záverov. Vo vzťahu k znaleckému posudku H.. O. obhajoba síce vznesla námietku o správnosti určenej hodnoty ukradnutých prsteňov, avšak vzhľadom k tomu, že súd prijal vyhlásenie o vine obžalovaného Q. Č., uvedenú námietku z pohľadu viny obžalovaného Mareka Červeňáka súd považoval za irelevantnú. Navyše obžalovaný Q. Č. tvrdil, že ukradnuté prstene vrátil poškodenej, čo nekorešponduje s jeho výpoveďou z prípravného konania a ani s výpoveďou samotnej poškodenej.

Podľa § 269 Tr. por. súd prečítal ako listinné dôkazy : zápisnicu o ohliadke miesta činu z č. l. 108-116, zápisnicu o vydaní veci z č. l. 117-121, charakteristiku obžalovaných z č. l. 128 - 129, charakteristiku z čl. 130-132, záznam o dychovej skúške z č. l. 133, úradný záznam z č. l. 134a, odpis z registra trestov Q. Č. zo dňa 6.12.2018, lustráciu z STA Q. Č. zo dňa 6.12.2018, lustráciu z generálnej prokuratúry Q. Č. zo dňa 6.12.2018, odpis registra trestov na X. Č. zo dňa 6.12.2018, lustráciu z generálnej prokuratúry na X. Č. zo dňa 6.12.2018, lustráciu STA X. Č. zo dňa 6.12.2018.

Zhodnotením všetkých vykonaných dôkazov v ich vzájomnej súvislosti súd vo vzťahu ku obžalovanému X. Č. konštatuje, že obžalovaný pred súdom poprel spáchanie predmetného skutku, pričom v prípravnom konaní obžalovaný využil svoje zákonné právo a odmietol vo veci vypovedať. Obžalovaný Q. Č. pred súdom poprel, že by inkriminovaný skutok spáchal spoločne so svojim otcom X. Č.m, napriek tomu, že v prípravnom konaní vo svojej výpovedi zo dňa 11.8.2018 na č. l. 33 - 34 jednoznačne zo spáchania daného skutku usvedčoval aj svojho otca. Teda jediným usvedčujúcim dôkazom proti obžalovanému X. Č.Á. je len výpoveď obžalovaného Q. Č. z prípravného konania zo dňa 11.8.2018 na č. l. 33 - 34, v ktorej jednoznačne za svojho spolupáchateľa označil svojho otca. K tomuto svojmu tvrdeniu obžalovaný Q. Č. uviedol, že uvedené vypovedal pod nátlakom policajtov, ktorých aj bližšie konkretizoval tak, že to boli policajti z OO PZ Bidovce, ktorí mu odnímali ukradnuté veci. Súd stotožnil dané osoby, avšak obžalovaný Q. Č. spochybnil, že by títo príslušníci OO PZ Bidovce vykonávali výsluch obžalovaného len v pozícii podozrivej osoby, pričom súd na hlavnom pojednávaní čítal zápisnicu o výpovedi obžalovaného v pozícii obvineného, pričom tento výsluch sa vykonal pred vyšetrovateľom v Košiciach a navyše v prítomnosti jeho obhajcu, preto vysvetlenie obžalovaného že usvedčoval svojho otca pod nátlakom policajtov z OO PZ Bidovce súd považuje za bezpredmetné a rovnako tak za zjavne neopodstatnené považuje tvrdenie obžalovaného že tak vypovedal, pretože bol vystresovaný z väzby a preto si nepamätal, kto čo chcel, aby hovoril. Uvedené vysvetlenie súd neakceptuje, nakoľko u obžalovaného ide o osobu, ktorá už bola opakovane vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, dokonca v ústave so stredným stupňom stráženia, teda súd neverí, že by pobyt obžalovaného vo výkone väzby resp. v cele predbežného zadržania po dobu ani nie 24 hodín, (keďže do väzby bol vzatý až dňa 13.8.2018) mohol mať taký negatívny vplyv na psychiku obžalovaného, aby omylom usvedčoval zo spáchania daného skutku nevinnú osobu a navyše ak by sme aj hypoteticky pripustili nejaký nátlak zo strany polície pred tým, než vec bola odstúpená na vyšetrovačku, už ten zmieňovaný nátlak obžalovaný ani nemohol pociťovať, ak navyše mal pri sebe svojho obhajcu, ktorému by sa veľmi pravdepodobne o niečom takom zmienil. Naopak vzhľadom k tomu, ako podrobne obžalovaný popísal priebeh samotného skutku, detaily kedy a kto z nich čo robil, nasvedčuje tomu, že jeho výpoveď zo dňa 11.8.2018 je veľmi autentická a

presvedčivá. Súd teda neuveril zmene výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní a považuje za čisto tendenčnú a účelovú, učenú v snahe pomôcť otcovi vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. A preto na základe tejto výpovede obžalovaného Q. Č. z prípravného konania, síce ako jediného avšak dostatočne dôveryhodného a presvedčivého dôkazu, súd dospel k záveru o vine obžalovaného X. Č..

Na základe uvedeného má súd za dôkazne preukázané že predmetnej trestnej činnosti sa dopustil aj obžalovaný X. Č. spolu s obž. Q. Č., ktorého vyhlásenie o vine v zmysle 257 Tr. por. súd po vyjadrení procesných podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal. Obžalovaní svojim konaním teda naplnili všetky znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, čo bolo dôvodom pre ukladanie úhrnného trestu u oboch obžalovaných podľa zásad § 41 ods. 1 Trestného zákona.

Určenie druhu a výmery trestu u obžalovaného Q. Č.

Z charakteristiky obžalovaného Q. Č., ktorú podala obec Kecerovce na č. I. 129 vyplývajú len všeobecné údaje, pričom údaje o priestupkoch mesto nevedie, ostatné údaje o charakterových vlastnostiach a spôsobe života mestu nie sú známe.

Z charakteristiky obžalovaného Q. Č., ktorú podal Ústav na výkon väzby na č. I. 130 vyplýva, že menovaný sa počas výkonu väzby správa slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia plní, režim dňa dodržiava, formácia klienta prebieha v žiaducom smere, disciplinárna odmena ani trest mu neboli uložené.

Z registra trestov obžalovaného Q. Č. zo dňa 6.12.2018 na č. I. 205 - 207 vyplýva, že obžalovaný doposiaľ bol 12x súdne trestaný prevažne za trestné činy krádeží a porušovania domovej slobody, pričom od roku 2007 mu bol opakovane ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Naposledy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 1.2.2018 po odpykaní 2 ročného trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa lustrácie Generálnej prokuratúry SR zo dňa 6.12.2018 na č. I. 177 - 204 a lustrácie v STA zo dňa 6.12.2018 na č. I. 210 sa proti obžalovanému aktuálne nevedie iné trestne stíhanie okrem predmetného stíhania.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd má za nepochybne preukázané, že obžalovaný je recidivista, ktorý dlhodobo pácha majetkovú trestnú činnosť, u ktorého doposiaľ vykonané tresty evidentne nevedli k náprave odsúdeného a samotný obžalovaný predstavuje reálne nebezpečenstvo pre spoločnosť, nakoľko vo veľmi krátkom čase po prepustení z posledného výkonu trestu odňatia slobody, prakticky do 6 mesiacov, opätovne spáchal ďalší trestný čin.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd bral do úvahy spôsob spáchania skutku, význam spôsobeného následku, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti.

Obžalovaný spáchal skutok, ktorým porušil chránený záujem, ktorým je vlastníctvo iného a domová sloboda. Pričom išlo o bežné, štandardné konanie s úmyselným zavinením v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák., kde stupeň spoločenskej závažnosti zvyšoval len znak vlámania, ktoré je podľa § 138 písm. e) Tr. zák. kvalifikované ako závažnejší spôsob konania, čím došlo k naplneniu kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. a) b) Tr. zák., pričom nebola preukázaná žiadna spoločensky závažná pohnútko jeho konania.

Pri posudzovaní osoby páchatela, jeho pomerov a možností jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona súd poukazuje predovšetkým na skutočnosť, že obžalovaný je kriminálne výrazne narušená osoba, ktorá permanentne pácha trestnú činnosť majetkového charakteru. Obžalovaný žije v slabých sociálnych pomeroch, kde sa navyše stará o svoju mamu, ktorej prispieva na hygienické potreby a tiež prispieva na domácnosť tým, že platí za elektrinu, čo pri jeho mesačnom príjme 125,- € znamená, že mu na živobytie ostáva len zhruba 60 €, čo skutočne je sociálne minimum. Súd posúdil dané pomery obžalovaného aj s prihliadnutím na skutočnosť, že po vniknutí do obydlia poškodenej obžalovaný sa najprv najedol, pričom alkoholu sa nedotkol a až potom sa zmocnil daných vecí, ako spáchanie

trestného činu v dôsledku núdze, pričom neboli preukázané žiadne také okolnosti prípadu, aby bolo možné povedať, že si túto okolnosť obžalovaný privodil sám (zavinené prepustenie zo zamestnania, bezdôvodné zanechanie práce a pod), preto súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. g) Tr. zák.. Keďže sa obžalovaný priznal a úprimne oľutoval predmetnú trestnú činnosť, súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák.. Ako ďalšiu poľahčujúcu okolnosť súd posúdil skutočnosť, že obžalovaný zabezpečil, že jeho mama spláca škodu spôsobenú poškodenou, čím vlastne naplnil ustanovenie § 36 písm. k) Tr. zák., keďže sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov svojho trestného činu.

Na druhej strane súd priznal obžalovanému dve priťažujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. h) Tr. zák., keďže svojim konaním naplnil dve skutkové podstaty trestných činov a podľa § 37 písm. m) Tr. zák. nakoľko už bol odsúdený za trestný čin, pričom pričítanie tejto priťažujúcej okolnosti podtrhuje aj skutočnosť, že sa danej trestnej činnosti dopustil vo veľmi krátkej dobe od prepustenia z posledného výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe uvedeného súd konštatuje u obžalovaného prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, preto súd upravoval trestnú sadzbu trestu odňatia slobody zakotvenú v ustanovení § 212 ods. 4 Trestného zákona (3 - 10 rokov) podľa § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zákona, teda znižoval hornú hranicu ustanovenej trestnej sadzby o 1/3. Po danej úprave súd vychádzal pri vymeraní trestu z trestnej sadzby 3 roky - 7 rokov a 8 mesiacov.

Vzhľadom k všetkým zisteným okolnostiam, súd za potrebné, spravodlivé a primerané považoval uloženie rozhodne nepodmienečného trestu odňatia slobody a vzhľadom na význam poľahčujúcich okolností na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, napriek tomu, že ide o recidivistu, s tým že súd zdôrazňuje núdzne podmienky života obžalovaného a to že zabezpečil postupnú náhradu škody poškodenej a preto vymeral trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním predmetného skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa názoru súdu dostatočne ochráni spoločnosť pred obžalovaným tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, zároveň na neho bude výchovne pôsobiť v tom smere, aby viedol riadny život a zároveň odradí iných páchatelov od páchania takejto trestnej činnosti.

Určenie druhu a výmery trestu u obžalovaného X. Č.

Z charakteristiky obžalovaného X. Č., ktorú podala obec Kecerovce na č. I. 128 vyplývajú len všeobecné údaje, pričom údaje o priestupkoch mestu nevedie, ostatné údaje o charakterových vlastnostiach a spôsobe života mestu nie sú známe.

Z registra trestov obžalovaného zo dňa 6.12.2018 na č. I. 208,209 vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 8x trestne odsúdený, za rôznorodú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 5T/71/2014 zo dňa 9.6.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.8.2014, avšak aktuálne sa na páchatel'a hľadí, že nebol odsúdený.

Podľa lustrácie Generálnej prokuratúry SR zo dňa 6.12.2018 na č. I. 211 - 214 a lustrácie v STA na č. I. 216 sa proti obžalovanému aktuálne nevedie žiadne ďalšie trestné stíhanie.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd má za nepochybne preukázané, že obžalovaný, napriek tomu, že má za sebou istú kriminálnu minulosť, aktuálne pre jeho predchádzajúce odsúdenia platí fikcia neodsúdenia.

Preto súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona. Z dôvodu, že predmetným skutkom naplnil skutkové podstaty dvoch trestných činov súd prisúdil obžalovanému priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák.. Na základe uvedeného je v danom

prípade ustálený vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, preto súd trestnú sadzbu ustanovenú za zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona (3 roky - 10 rokov) neupravoval podľa § 38 ods. 3 a nasl. Tr. Zákona.

Vzhľadom k všetkým zisteným okolnostiam, súd za potrebné, spravodlivé a primerané považoval uloženie podmieneného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, preto uložil trest vo výmere 3 rokov s probačným dohľadom na primeranú skúšobnú dobu, za ktorú súd považoval 2,5 roka. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obligatórne musel uložiť obžalovanému nejaké primerané obmedzenie alebo povinnosť. Keďže podľa názoru súdu motívom konania páchatel'ov bola nízka sociálna úroveň za najsprávnejšie súd považoval uložiť obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe sa zamestnať resp. preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák., nakoľko vo zvýšení sociálnej úrovne rodiny obžalovaného súd vidí najlepšiu prevenciu možnej recidívy obžalovaného.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy súd konštatuje, že obžalovaný má pozitívnu prognózu do budúcnosti, aj pri uložení prísneho podmieneného trestu odňatia slobody na primeranú skúšobnú dobu.

Uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom podľa názoru súdu dostatočne ochráni spoločnosť pred obžalovaným tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, zároveň na neho bude výchovne pôsobiť v tom smere, aby viedol riadny život a takisto odradí iných páchatel'ov od páchania takejto trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o nárok poškodenej na náhradu škody, súd konštatuje, že poškodená sa do konania riadne a včas pripojila a navrhovala uložiť obžalovaným v odsudzujúcom rozsudku povinnosť na náhradu škody. Súd poukazuje na skutočnosť, že pre spravodlivé rozhodnutie o uložení povinnosti na náhradu škody poškodenej, by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a hlavne by ho neprimerane predĺžilo, čo vzhľadom k väzobnému stíhaniu obžalovaného Q. Č. by bolo porušením jeho ústavného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Predovšetkým by bolo potrebné dôkazne ozrejmiť obhajobu obžalovaného Q. Č., ktorý tvrdil, že odcudzené prstene vrátil samotnej poškodenej a navyše o uplatnenom nároku poškodenej sa nedalo rozhodnúť aj preto, že podľa obžalovaného Q. Č. dochádza k postupnému splácaniu škody a to plnením jeho matky, teda aktuálna výška škody sa od podania obžaloby mohla zmeniť. Tieto, ale aj ďalšie skutočnosti by bolo dôkazne preukázať, čo by predĺžilo konanie v danej trestnej veci, ktoré je zamerané na spravodlivé prejednanie v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu súd poškodenú s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného a prisvojili si cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu, pričom čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Košice - okolie. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Košice - okolie.